

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2529/2001

av den 19 december 2001

om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött har fastställts i ett antal förordningar. Av tydlighetsskäl bör dessa förordningar upphöra att gälla och ersättas med en ny förordning. Bestämmelserna i rådets förordningar (EEG) nr 2644/80 av den 14 oktober 1980 om allmänna regler för intervention i får- och getköttsektorn ⁽⁴⁾, (EEG) nr 3901/89 av den 12 december 1989 om fastställande av definitionen av de lamm som är uppfödda till tunga slaktkroppar ⁽⁵⁾, (EEG) nr 1323/1990 av den 14 maj 1990 om införande av särskilt stöd för uppfödning av får och getter i vissa mindre gynnade områden inom gemenskapen ⁽⁶⁾, (EEG) nr 3493/90 av den 27 november 1990 om allmänna regler för beviljande av bidrag till får- och getköttproducenter ⁽⁷⁾, (EEG) nr 338/91 av den 5 februari 1991 om fastställande av gemenskapens standardkvalitet för färsk och kylad slaktkroppar av får ⁽⁸⁾ och rådets förordning (EG) nr 2467/98 av den 3 november 1998 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött ⁽⁹⁾ ersätts med nya bestämmelser i denna förordning och de uppräknade förordningarna bör därför upphöra att gälla.

(2) En gemensam organisation av marknaden för jordbruksprodukter kan utformas på olika sätt, beroende på vilken produkt det är fråga om.

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 275.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 25 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 17 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 275, 18.10.1980, s. 8.

⁽⁵⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 4. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1266/95 (EGT L 123, 3.6.1995, s. 3).

⁽⁶⁾ EGT L 132, 23.5.1990, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 193/98 (EGT L 20, 27.1.1998, s. 18).

⁽⁷⁾ EGT L 337, 4.12.1990, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2825/2000 (EGT L 328, 23.12.2000, s. 1).

⁽⁸⁾ EGT L 41, 14.2.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2536/97 (EGT L 347, 18.12.1997, s. 6).

⁽⁹⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1669/2000 (EGT L 193, 29.7.2000, s. 8).

(3) För att uppnå målen i artikel 33 i fördraget, särskilt marknadsstabilitet och en skäligen levnadsstandard för den berörda jordbruksbefolkningen, är det nödvändigt att införa vissa åtgärder som underlättar anpassning av utbudet till marknadens krav. Interna marknadsbestämmelser bör införas med bland annat föreskrifter om bidrag till får- och getköttproducenter samt ett system för privat lagring.

(4) Det bidragsbelopp som skall beviljas producenterna måste ta hänsyn till de olika specialiseringarna inom gemenskapens produktionssystem. Bidraget för honggetter bör beviljas producenter i särskilda områden där getter främst föds upp för produktion av getkött och där metoderna för uppfödning av getter och får i stort är desamma.

(5) Bestämmelser bör också införas för betalning av ett tilläggsbidrag till producenter i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Tilläggsbidraget bör endast kunna beviljas producenter med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 27 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ⁽¹⁰⁾.

(6) Av administrativa skäl bör det tidigaste datumet för bidragsutbetalning vara budgetårets början. För att önskad ekonomisk effekt skall uppnås, måste bidragen beviljas inom vissa tidsgränser.

(7) Det måste vara möjligt att ändra bidragsbeloppen mot bakgrund av hur produktionen, produktiviteten och marknaderna utvecklar sig.

(8) För att inte stimulera produktionen och öka utgifterna bör de individuella taken för producenterna bibehållas. Det totala antalet rättigheter till bidrag för varje medlemsstat bör fastställas på grundval av redan fastställda nivåer.

⁽¹⁰⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

- (9) Nya producenter och befintliga producenter vars individuella tak av olika anledningar inte motsvarar förändrade omständigheter hos besättningarna bör inte undantas från bidragsrättigheter. Därför bör möjligheter ges att använda nationella reserver som fylls på och förvaltas i enlighet med gemenskapens kriterier. Av samma anledning bör överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretaget omfattas av regler, enligt vilka en del av de överlåtna rättigheterna återtas utan kompensationsbetalning och tillförs den nationella reserven.
- (10) För att ge producenterna en möjlighet att minska sin produktion under en begränsad period, bör medlemsstaterna tillåtas bevilja tillfällig överlåtelse av bidragsrättigheter.
- (11) Det bör skapas en koppling mellan känsliga områden eller platser och produktionen av får och getter, i syfte att säkerställa att denna produktion upprätthålls, särskilt i de områden där sådan produktion är viktig för den lokala ekonomin.
- (12) Villkoren för produktion av får och getter och producenternas inkomstsituation varierar betydligt i olika produktionsområden i gemenskapen. Ett flexibelt ramverk bör därför föreskrivas för ytterligare gemenskapsbetalningar som medlemsstaterna skall fastställa och verkställa inom fasta totalbelopp och i enlighet med vissa gemensamma kriterier i syfte att motsvara de varierande behov som följer av sektorns struktur och naturliga förutsättningar. Dessa totalbelopp bör fördelas till medlemsstaterna på grundval av deras andel i betalda bidrag. De gemensamma kriterierna är bland annat avsedda att förhindra att ytterligare betalningar leder till diskriminering samt att full hänsyn tas till gemenskapens relevanta multilaterala åtaganden. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna åläggs att agera enbart på grundval av objektiva kriterier för att säkerställa en jämlik behandling och undvika snedvridning av marknads- och konkurrensvillkoren.
- (13) Interventionsåtgärder sker i form av stöd till privat lagring, vilket har minst påverkan på den normala avsättningen av produkterna. För att detta stöd skall kunna tillämpas på rätt sätt, bör kommissionen hålla sig fullt informerad om prisutvecklingen på den gemensamma marknaden för får- och getkött.
- (14) När vissa kriterier för marknadspriserna är uppfyllda bör beslut att bevilja stöd till privat lagring som en allmän regel fattas inom ramen för ett anbudsförfarande. Stödet till privat lagring skulle emellertid kunna göras mer effektivt genom förutfastställelse av stödbeloppet, när det i brådskande fall visar sig nödvändigt med privat lagring på grund av ett särskilt besvärligt marknadsläge i ett eller flera prisnoteringsområden. Det är därför nödvändigt att bemyndiga kommissionen att tillämpa förutfastställelse av stödbeloppet när ett sådant marknadsläge har konstaterats, även om dessa marknadspris-kriterier inte är uppfyllda.
- (15) Handelsregleringar, där det ingår en ordning med importtullar, bör tillsammans med prisregleringar, bidrag och interventionsåtgärder tjäna till att stabilisera gemenskapsmarknaden.
- (16) För att kunna bedöma marknadsutvecklingen bör de behöriga myndigheterna ges möjlighet att kontinuerligt följa handelsutvecklingen och vid behov vidta åtgärder i enlighet med denna förordning. I detta syfte bör det föreskrivas att importlicenser och vid behov även exportlicenser skall utfärdas, samt att säkerhet skall ställas för att garantera det faktiska genomförandet av de transaktioner för vilka dessa licenser begärs.
- (17) För att förhindra eller motverka de skadliga verkningar på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, bör på vissa villkor en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter.
- (18) Kommissionen bör på vissa villkor ges befogenhet att öppna och förvalta sådana tullkvoter som är resultatet av de internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller andra rådsrättsakter.
- (19) Förutom ovannämnda system bör det, i den mån som krävs för att systemet skall fungera korrekt, när marknadsläget så kräver, införas möjlighet att helt eller delvis förbjuda tillämpningen av aktiv eller passiv förädling.
- (20) Systemet med tullar gör det möjligt att avstå från alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. Dock kan systemet med gemensamma priser och tullar i undantagsfall visa sig vara bristfälligt. I sådana fall bör gemenskapen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder, i syfte att skydda gemenskapsmarknaden mot de störningar som kan uppkomma genom att de tidigare importhindren avskaffats. Dessa åtgärder måste överensstamma med gemenskapens skyldigheter, inbegripet dess internationella skyldigheter.
- (21) Åtgärder kan också behöva vidtas, om en väsentlig prisökning eller ett större prisfall stör eller hotar att störa gemenskapsmarknaden.

- (22) De restriktioner i den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. För att råda bot på sådana situationer kan undantagsåtgärder behöva införas för att stödja marknaden.
- (23) En väl fungerande inre marknad på grundval av gemensamma priser skulle äventyras, om vissa stöd beviljades. Därför bör fördragsbestämmelserna om statligt stöd tillämpas på får- och getkött.
- (24) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (25) Medlemsstaternas utgifter i samband med att de fullgör skyldigheter enligt denna förordning omfattas av rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens ⁽²⁾.
- (26) Det finns farhågor för får- och getproduktionens miljöpåverkan i vissa regioner inom gemenskapen. Kommissionen bör upprätta en rapport om detta utifrån gjorda erfarenheter, vid behov även med förslag.
- (27) Övergången från systemet i förordning (EG) nr 2467/98 till systemet i denna förordning kan orsaka problem som inte tas upp i denna förordning. För att kunna hantera sådana svårigheter, bör kommissionen få möjlighet att vidta övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött skall omfatta regleringar av både handeln och den inre marknaden och täcka följande produkter:

	KN-nummer	Beskrivning
a)	0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)
	0104 10 80	Andra levande får än rensiga avelsdjur och lamm
	0104 20 90	Andra levande getter än renrasiga avelsdjur
	0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst
	0210 99 21	Kött av får eller get, med ben, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt
	0210 99 29	Kött av får eller get, benfritt, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt
b)	0104 10 10	Levande får – renrasiga avelsdjur
	0104 20 10	Levande getter – renrasiga avelsdjur
	0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kylda, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter
	0210 99 60	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade eller rimsaltade, torkade eller rökta
ex	1502 00 90	Fetter av får eller getter, andra än sådana enligt nr 1503
c)	1602 90 72	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade;
	1602 90 74	blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller annat sätt värmebehandlat kött slaktbiprodukter
d)	1602 90 76	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt
	1602 90 78	

AVDELNING I

INRE MARKNADEN

Artikel 2

För att uppmuntra initiativ från handeln och gemensamma handelsorganisationer i syfte att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens krav, får följande gemenskapsåtgärder vidtas för de produkter som anges i artikel 1:

- a) Åtgärder för att förbättra uppfödning av får och getter.
- b) Åtgärder för att främja en förbättring av produktions-, förädlings- och marknadsorganisationen.
- c) Åtgärder för att förbättra kvaliteten.
- d) Åtgärder för att möjliggöra upprättandet av kort- och långsiktiga prognoser baserade på utnyttjade produktionsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

- e) Åtgärder för att lättare kunna följa utvecklingen av marknadspriserna.

Allmänna regler avseende dessa åtgärder skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

KAPITEL I

DIREKTA UTBETALNINGAR

Artikel 3

I denna avdelning avses med

- producent: en enskild jordbrukare, antingen en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver får- eller getuppfödning,
- jordbruksföretag: alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,
- tacka: får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,
- honget: get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Avsnitt 1

Bidrag för tackor och getter

Artikel 4

- En producent som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).
- En producent som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Detta bidrag skall beviljas producenter i särskilda områden, där produktionen uppfyller följande båda villkor:
 - Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.
 - Metoderna för får- och getuppfödning är snarlika.

En förteckning över sådana områden skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

- Tackbidraget och getbidraget skall beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och producent inom individuella tak. Det minsta antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in skall beslutas av medlems-

staten. Detta minimiantal skall uppgå till minst 10 eller högst 50.

- Bidragsbeloppet per tacka skall vara 21 euro. För producenter som saluför färmjolk eller produkter av färmjolk skall bidraget per tacka dock vara 16,8 euro.

- Bidragsbeloppet per honget skall vara 16,8 euro.

- Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Avsnitt 2

Tilläggsbidrag

Artikel 5

- Ett tilläggsbidrag skall utbetalas till producenter i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Medlemsstaterna skall fastställa vilka dessa områden är. Tilläggsbidraget skall under alla omständigheter endast beviljas producenter med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.

- Tilläggsbidraget skall också beviljas producenter som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:

- Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1.
- Jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område, för vilket medlemsstaten har fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- och/eller getuppfödning och att det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.

- Tilläggsbidraget skall vara 7 euro per tacka och honget. Det skall beviljas på samma villkor som de som gäller för beviljande av tack- och getbidrag.

- Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 6

- Bidragen skall utbetalas till producenterna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som producenten hållit på sitt jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Betalningarna skall ske så snart kontroller har genomförts enligt rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen⁽¹⁾, dock tidigast den 16 oktober det kalenderår som bidragsansökan gäller och senast den 31 mars följande kalenderår.

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 495/2001 (EGT L 72, 14.3.2001, s. 6).

2. När en förordning med nya regler om identifiering och registrering av får och getter börjar gälla skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med dessa regler för att få rätt till bidrag.

Artikel 7

Bidragsbeloppen får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget med hänsyn till utvecklingen av produktionen, produktiviteten och marknaderna.

Avsnitt 4

Individuella tak

Artikel 8

1. Den 1 januari 2002 skall det individuella taket per producent, med förbehåll för punkt 2 och 3, motsvara det antal bidragsrättigheter som denne innehade den 31 december 2001 i enlighet med gällande gemenskapsregler.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att summan av bidragsrättigheter på deras territorium från och med den 1 januari 2002 inte överskrider de nationella tak som anges i bilaga I och att de nationella reserver som anges i artikel 10 kan bibehållas.

3. Om de åtgärder som avses i punkt 2 kräver en minskning av producenternas individuella tak, skall den göras utan kompensationsbetalning och beslutas enligt objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

- den takt i vilken producenterna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2001,
 - särskilda naturliga omständigheter eller tillämpning av sanktioner vilka resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,
 - ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situationen under de föregående åren.
4. Bidragsrättigheter som har dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 skall upphävas.
5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 9

1. Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som övertar jordbruksföretaget.

2. En producent får även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra producenter, utan att överlåta sitt jordbruksföretag.

Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, skall en del av de överlåtna rättigheterna (högst 15 %) utan kompensation

för gratis omfördelning återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget.

Medlemsstaterna kan förvärva bidragsrättigheter från producenter som frivilligt går med på att, helt eller delvis, avstå från sina rättigheter. I detta fall kan betalning för förvärvande av sådana rättigheter göras till dessa producenter antingen från nationella budgetar eller i enlighet med artikel 11.2 femte strecksatsen.

Med avvikelse från punkt 1 och under vederbörligen motiverade omständigheter kan medlemsstaterna föreskriva att överföringen av rättigheterna skall utföras via den nationella reserven, om jordbruksföretaget säljs eller överförs på annat sätt.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Medlemsstaterna får tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som producenten själv inte har för avsikt att använda, före en tidpunkt som de skall fastställa.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Dessa tillämpningsföreskrifter får särskilt avse

- bestämmelser vilka möjliggör för medlemsstaterna att lösa särskilda problem i samband med att bidragsrättigheter överläts av producenter som inte äger den mark där deras jordbruksföretag är beläget, och
- särskilda föreskrifter om minsta tillåtna delöverlåtelse.

Artikel 10

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.

2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 9.2 eller andra gemenskapsbestämmelser skall överföras till den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna kan fördela bidragsrättigheter till producenter inom gränserna för sina nationella reserver. Vid fördelningen skall de ge företräde särskilt till nytillkomna producenter, unga jordbrukare eller andra prioriterade producenter.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt regler för indragande och omfördelning av outnyttjade bidragsrättigheter, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

KAPITEL II

TILLÄGGSUTBETALNINGAR

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall på årlig basis göra tilläggsutbetalningar som uppgår till de totalbelopp som fastställs i bilaga II.

Medlemsstaterna får besluta att komplettera de totalbelopp som fastställs i bilaga II genom att minska beloppen för de utbetalningar som avses i artikel 4. Minskningen av beloppen, vilken får tillämpas på regional grund, får inte överstiga en euro.

Utbetalningarna skall göras på årlig basis enligt objektiva kriterier, däribland relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor, och på ett sådant sätt att likvärdig behandling mellan producenterna garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Utbetalningarna skall göras inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 6. Dessutom skall sådana utbetalningar inte kopplas till variationer i marknadspriserna. De får göras på regional grund.

2. Betalningarna kan särskilt inbegripa följande:

- Utbetalningar till producenter som ägnar sig åt vissa typer av produktion som är viktig för den lokala ekonomin eller miljöskyddet, särskilt sådana typer av produktion som berör kvaliteten.
- En ökning av det bidrag som fastställs i artikel 4. De ytterligare beloppen kan underkastas krav på djurtäthet som skall fastställas av medlemsstaten beroende på de lokala förhållandena.
- Stöd till omstrukturering av producentföretag eller utveckling av producentorganisationer.
- Arealersättning till producenterna vilken skall beviljas per hektar foderareal som en producent har tillgång till under det berörda kalenderåret och för vilken inga utbetalningar äskas för samma år enligt stödssystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor, enligt stödssystemet för torkat foder

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 13

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1 kan det krävas att en importlicens respektive en exportlicens skall läggas fram.

Import- och exportlicenser skall gälla i hela gemenskapen.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen, utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för tillämpning av artikel 16.

Ett villkor för utfärdandet av sådana licenser kan vara att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerar eller exporterar under licensens giltighetstid. Utom vid force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad, om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Förteckningen över vilka produkter som kräver exportlicens, licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter

eller enligt gemenskapens stödssystem för andra permanenta grödor eller trädgårdsgrödor.

- Utbetalningar till producenter som överlåter sina rättigheter frivilligt i enlighet med artikel 9.2.
- Stöd till förbättring och rationalisering av bearbetningen och saluföringen av får- och getkött.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

KAPITEL III

PRIVAT LAGRING

Artikel 12

1. Kommissionen får besluta att bevilja stöd till privat lagring, om marknadsläget är särskilt svårt i ett eller flera prisnoteringsområden. Med prisnoteringsområde avses

- a) Storbritannien,
- b) Nordirland,
- c) alla andra medlemsstater var för sig.

Stödet skall ges inom ramen för ett anbudsförfarande.

Stöd kan emellertid beviljas inom ramen för ett förutfastställelseförfarande, om det i brådskande fall visar sig nödvändigt med privat lagring.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas och beslut om att bevilja stöd för privat lagring skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 14

Tullsatserna i Gemensamma tulltaxan skall tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 15

1. För att förhindra eller motverka de skadliga verkningar på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan, om de villkor som kommissionen skall fastställa enligt punkt 4 är uppfyllda, om det inte är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om verkningarna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. En tilläggsimporttull får tas ut, om import sker till ett pris som understiger det som gemenskapen anmält till Världshandelsorganisationen (utlösande pris).

Under ett år då sådana skadliga verkningar som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå får en tilläggsimporttull tas ut, om importvolymen överskrider marknadstillträdesnivån, definierad som importens andel i procent av motsvarande inhemska konsumtion de föregående tre åren (utlösande volym).

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull enligt punkt 2 första stycket skall fastställas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall i detta syfte kontrolleras mot representativa priser för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 25.2. I sådana tillämpningsföreskrifter skall det särskilt anges för vilka produkter tilläggsimporttullar får tas ut.

Artikel 16

1. Tullkvoter för de produkter som förtecknas i artikel 1, vilka följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300 i fördraget eller av någon annan av rådets akter, skall öppnas och förvaltas i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

2. Kvoter skall förvaltas med en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- a) En metod grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (först till kvarn -principen).
- b) En metod enligt vilken kvoterna fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna i inkomna ansökningar (metoden samtidig behandling).
- c) En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden traditionella/nya mönster).

Andra lämpliga metoder får godkännas. De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. I förekommande fall skall de antagna förvaltningsmetoderna lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet av att säkra jämvikten på nämnda marknad.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall

- a) innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vid behov på lämpligt sätt fördelade över året,

- b) ange vilken förvaltningsmetod som skall användas,

- c) i förekommande fall innehålla bestämmelser om garantier för produktens art, härkomst och ursprung och i förekommande fall upprätthållandet av traditionella handelsmönster,

- d) innehålla bestämmelser om erkännande av det dokument som används för kontroll av de garantier som avses i c, och

- e) fastställa villkoren för utfärdande av och giltighetstid för importlicenser.

Artikel 17

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för produkterna enligt artikel 1 i denna förordning skall fungera korrekt, får rådet på förslag av kommissionen, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 37.2 i fördraget, i särskilda fall helt eller delvis förbjuda tillämpning av förfarandet för aktiv eller passiv förädling för produkterna enligt nämnda artikel 1.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår och är utomordentligt akut, och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas till följd av förfarandet för aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall tillämpas med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom en vecka från det att begäran mottogs.

3. En medlemsstat får inom en vecka från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder till rådet. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut.

Om rådet inte har agerat inom tre månader, skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 18

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkterna enligt artikel 1. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i bestämmelser som antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- a) Uttag av en avgift som har samma verkan som tull.

- b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 19

1. Om en ökning av importen eller exporten skulle påverka gemenskapsmarknaden för en eller flera av produkterna enligt artikel 1 i denna förordning eller hota den med allvarliga störningar som kan äventyra förverkligandet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att störningen eller hotet om störning har upphört.

Rådet skall på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om situationen enligt punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder. Medlemsstaterna skall underlättas om sådana åtgärder, vilka skall tillämpas omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut inom tre arbetsdagar från det att begäran mottogs.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller ogiltigförklara åtgärden.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av gemenskapens skyldigheter, inbegripet dess internationella skyldigheter.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 20

Medlemsstaterna skall registrera priserna på får och fårkött enligt bestämmelser som kommissionen skall fastställa i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 21

1. Om en väsentlig prisökning eller ett större prisfall noteras på gemenskapsmarknaden och denna situation troligen kommer att kvarstå och därmed störa eller hota att störa gemenskapsmarknaden, får nödvändiga åtgärder vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

2. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 22

För att ta hänsyn till de begränsningar av den fria rörligheten som kan bli följden av åtgärder för att hindra spridning av djursjukdomar, får undantagsåtgärder i syfte att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2, men bara i den utsträckning och för den period som ovillkorligen krävs för att stödja den marknaden.

Artikel 23

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som avses i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 24

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning.

Bestämmelser för överlämnande och distribution av sådan information skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 25

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för får och getter, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 26

De vederbörligen motiverade åtgärder som behövs för att i brådskande fall lösa praktiska och specifika problem skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Sådana åtgärder kan avvika från vissa delar av denna förordning, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

Artikel 27

Förordning (EG) nr 1258/1999 och genomförandebestämmelser för denna skall gälla för de utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med att de uppfyller sina förpliktelser enligt den här förordningen.

Artikel 28

Senast den 31 december 2005 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet rapportera om får- och getuppfödningens miljökonsekvenser i vissa regioner inom gemenskapen, samt om stödordningens effekter och om hur systemet med ytterligare betalningar fungerar, med beaktande av konsekvenserna av förbättringarna när det gäller identifiering och registrering av får och getter. Vid behov skall rapporten även innehålla förslag. Rapporten skall särskilt beakta medlemsstaternas rapporter om genomförandet av åtgärder enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1259/1999.

Artikel 29

Förordningarna (EEG) nr 2644/80, (EEG) nr 3901/89, (EEG) nr 1323/90, (EEG) nr 3493/90, (EEG) nr 338/91 och (EG) nr 2467/98 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 30

De åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i de förordningar som avses i artikel 29 till dem som fastställs genom den här förordningen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 25.2.

Artikel 31

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.
3. Förordningarna (EEG) nr 2644/80, (EEG) nr 3901/89, (EEG) nr 1323/90, (EEG) nr 3493/90, (EEG) nr 338/91 och (EG) nr 2467/98 skall fortsätta att tillämpas för regleringsåret 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2001.

På rådets vägnar
A. NEYTS-UYTTEBROECK
Ordförande

BILAGA I

INDIVIDUELLA RÄTTIGHETER TILL BIDRAG FÖR TACKOR OCH GETTER

Medlemsstat	Rättigheter (× 1 000)
Belgien	70
Danmark	104
Tyskland	2 432
Grekland	11 023
Spanien	19 580
Frankrike	7 842
Irland	4 956
Italien	9 575
Luxemburg	4
Nederländerna	930
Österrike	206
Portugal ⁽¹⁾	2 690
Finland	80
Sverige	180
Förenade kungariket	19 492
Totalt	79 164

⁽¹⁾ Förutom det extensifieringsprogram som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1017/94 av den 26 april 1994 om omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning (EGT L 112, 3.5.1994, s. 2). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1461/95 (EGT L 144, 28.6.1995, s. 4).

BILAGA II

TOTALBELOPP ENLIGT ARTIKEL 11

(uttryckt i tusental euro)

Belgien	64
Danmark	79
Tyskland	1 793
Grekland	8 767
Spanien	18 827
Frankrike	7 083
Irland	4 875
Italien	6 920
Luxemburg	4
Nederländerna	743
Österrike	185
Portugal	2 275
Finland	61
Sverige	162
Förenade kungariket	20 162

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 1323/90	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 5
Förordning (EEG) nr 3493/90	Denna förordning
Artikel 1.1	—
Artikel 1.2	—
Artikel 1.3	—
Artikel 1.4	Artikel 3 a
Artikel 1.5	Artikel 3 b
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Förordning (EG) nr 2467/98	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 20
Artikel 5.1	Artikel 4.1
Artikel 5.2, 5.3	Artikel 4.4
Artikel 5.4	—
Artikel 5.5	Artikel 4.2
Artikel 5.6	Artikel 6
Artikel 5.7, 5.8, 5.9, 5.10	—
Artikel 6.1, 6.2 och 6.3	—
Artikel 6.4 a	—
Artikel 6.4 b	Artikel 9.1, 9.2
Artikel 6.4 c	Artikel 9.2, 9.3
Artikel 6.4 d	Artikel 9.4
Artikel 6.4 e	—
Artikel 6.4 f	Artikel 9.5
Artikel 6.5	—
Artikel 6.6	—
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 8.2
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	—